

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. Ecclesiae repudium mittit: & quare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

II. Antequam vero Ecclesiastico Ordini adscriberetur, patu à præfatiſſimo vitæ periculo abſuit, quod ipſe in eadem ſupra citata Epistoſa deſcribit. *Se nimirum in ſcjs parentibus à patruo Lutetiam abductum, ut literis operam daret, dum puer cum pueruſ luderet, ſcabiem capitis ſeu porriginem contraxiſſe. Cuius curanda quum in tanta ciuitate nullus Medicus ſatis peritus eſſet, tantis doloribus fuiſſe vexatum, ut ad memoriam eorum etiam nunc cohorreſcat. Abductum ergo à patruo in Chirurghi cuiuſdam ades, vna cum alio cognato ſibi puero eodem morbo laborante, in ſumma miſeria vixiſſe. Inde dum vterque ad patruum in Vniuerſitate habitantem per pontem molendinarium comearent, comit ante famulo, ſed, ut ſolet id genus, omnia alia potius quam pueros obſeruante; cognatum ſuum miſtari ac feroci ingenio puerum conſuluiſſe, ut quum alia ratione tantis doloribus (ægrimonia ob pudorem in atroganti animo melius dixiſſet) liberari non poſſent, vnâ ſe in ſubiectum flumen præcipitarent. Ad Conſilium hoc ſe, natura aliquanto timidior, initio coheruiſſe, tandem vero inſtantis importunitate & doloribus victum, conſenſiſſe ſe, quamprimum alter deſiſſet, ſtatim ſequuturum. Dum in eo iam eſſent, & à diabolo conſtricti tenerentur, Deum ſui miſerum eſſe, illo ipſo momento patruo præter omnem opinionem interueniente: à quo domum reducti, deinde in patruuſ adibus curati, ſicque miraculoſe è Sathana faucibus fuerint liberati. Poſt hæc Lutetia Aurelianum profectus Beza, ad Iuriſprudentiæ ſtudia animum applicuit: inde à malo ſuo genio aliud abductus.*

III. Non multo poſt enim Prioratum non procul à Lutetia nactus, genio indulgere cœpit. Reſignationem nonnulli falſitatis atquerunt, reſque in magno Conſilio diu agitata eſt. Rem verò omnem non ira pridem Fr. Carreus Subprior, ut vocant, quomodo ſe haberet, enarrauit. In eo ſtatu dum eſſet Beza, nihil aliud quam eum curabat, feminatum in primis confortio delectatus. Eræ enim homo bona totius corporis forma, palma ludendi peritus, ad aulicos mores compoſitus, in ſermone elegans & facundus, par quibuſcumq; negotijs; quem & concionantem non ſemel audiui, & Ludouici Borbonij Principis Condæi lateri adæquitantem, ferroque accinctum vidi.

IV. Verum vt intelligatur quæ cauſa ipſum impulerit vt hæreſin amplecteretur, rem paullo altius reperam. Inter Poemata Beza Epigramma legebatur, Phaleucij conſcriptum verſibus, quoniam ſummum deſiderium ſuum & amorem erga Aude-

bertum quendam Aurelianenſem teſtabatur. *Curia Pariſienſis impudicum aliquid latere rata, iuuenem huic Poetam citari iubet. Is vero innocentiæ ſuæ forte diſſiſus, clam ſe ſubducit, vendito Prioratu pro mille circiter & ducentis ſcutatis, ac Geneuam abit, abducta ſecum Claudia (id enim Candidæ verſibus tantopere celebratæ verum nomen erat) ſutoris cuiuſdam Pariſienſis vxore: quæ deinde vxorem duxit. Geneuam non multo poſt ad eum venit Robertus Ioannis Bibetij cuius Longemeldenſis, vbi Prioratum habuerat Beza, filius, patrem ſuum turpiter, ab ipſo deceptum querens: ſed præter verba ac promiſſiones nihil domum retulit. Quum vero Beza poſtea ad Poſſiaccenſe Colloquium veniſſet, ab Eccleſijs ſumma aliqua pecuniæ collecta, & per Launæum, qui ad Catholicam deinde Eccleſiam redijt, tradita, illi ſatiſfactum, & tam Beza quam totius Miniſterij famæ hoc modo, vt videbatur, conſultum fuit. Sed operæ precium eſt quæ Launæuſ ipſe de collega ſuo ſcribat, audire.*

Poſtquam Beza omnibus flagitijs ſepolluit, ſuamque ipſe inſamiam verſibus ſuis diuulgauit; etiam vicini vxorem corrupit, venditiſque Eccleſiaſticis, quæ habebat, beneficijs, non tam perſequutionis quam pœne metu, vnâ cum illa auſugit. Antequam vero diſcederet, villicos ſuos decepit, beneficiorum redditibus prius quam deberentur perceptis. Quæ res nobis in Poſſiaccenſi Colloquio multum negocij exhibuit; ſiquidem vidua quædam cum liberis ſuis ed venerat, à Beza es alienum per fraudem contractum repetens. Cuius rei expedienda negocium mihi datum fuit. Vidua illa mihi tum dixit, ſe ac maritum plusquam mille & ducentis libris Gallicis eſſe defraudatos. Hæc Launæus.

Illud tamen eius factum laudari poteſt, quod Nicolao Beza patruo ſuo & benefactori in parochiali SS. Coſmæ & Damiani Eccleſia elegans Epitaphium tribus linguis ſtatui curauit. In quo ipſe Beza genibus inſiſſens, ceteris vndique ardentibus pictus cernitur. Latini Epitaphij initium eſt:

Marmore do Parto nullas hic ſtare columnas, &c.
quod poſtea in Geneuenſi editione ita immutauit:
Marmoreas, Lector, nullas &c.

Tandem vero totum interpolauit, vtque ſe conuerſum & à S. Spiritu illuminatum probaret, contra Liſetum Præſidem Epistolam ſub Paſſauantijs nomine edidit, quem acerbiffime oderat, eo quod Burgundicæ nationi, cuius Procurator in Aurelianenſi

Y y Acad.

352
Academia fecerat, calices & ornamenta surrepta per sententiam iussus esse restituere. De fuga Beza qui plura scire cupit, Praefationem legat Jacobi Pelletarij Medici Cenomanensis, in libro de Orthographia Galliae lingua, tantopere ipsi amico, ut in Dialogis istis praecipuas partes loquendi ei tribuat.

Idem Beza quum Lausannae Graecas litteras profiteretur, edita inter alia Abrahami Sacrificantis tragedia; nec illud suum.

Amplector quoque sic & hunc & hanc & illam,

multaq; alia impudicitiae plena, quae cum graui eius oppidi Senatui non tam facile se interpretaturum ac imine purgaturum animaduerneret, vna cum Candida sua sese rursus subduxit.

V. Beza in Geneuam appulsum Caluinus non humaniter modo sed & cupide excepit, iam tum hunc sibi in laboribus socium ac deinde in Pontificatu successorem fore praeficiens: suaque opera atque auctoritate effecit, ut Graecae linguae in Lausannensi Academia professio ipsi demandaretur, ac postea Theologiae, quam feminis quibusdam certis diebus explicabat. Dignum scilicet patella operculum. Adhuc Ministri nonnulli, Copus, Raymundus, & Enoch, apostatae omnes, tot flagitiorum comperto, & adhuc tam moribus quam vestibus lasciuienti homini locum dandum esse negarent; Caluinus tamen nulli cedens, perfecit, ut ad Ministerij functionem admitteretur: quem deinceps Beza in omni sermone patrem suum appellauit. Nomen eius interim multis passim scriptis traducebatur. Audi quid Heshusius Lutheranus de Beza senserit ac scripserit: quem ait, non adolescentiam modo per illicitos amores, adulteria aliaque flagitia turpiter exegisse, sed illa ipsa scriptis quoque & versibus diuulgasse, atque gloriam inde quaesisse. Incredibilem esse monstri huius impudentiam, cuius turpis atque impia vita per Cynica illa, impura & detestanda Epigrammata toti Galliae innotuerit. Eundem tamen siloquentem quis audiat, sanctum aliquem eremitam, aut alterum lobum: immo ipso Paulo Apostolo maiorem videri. Sic illum exilium suum, labores, vita integritatem ac sanctitatem laudare. Haec de Beza Heshusius: cuius reliquam vitam silentio praetereo, ut & id quod in Vireti hortis perpetravit: nec non quomodo post Candidae suae mortem, cum vidua quadam Itali iuuenula iam septuagenarius secundas nuptias contraexit. Vnum tantum adhuc indico, ut quae eius studia & mores ad sepulcrum vsque fuerint intelligatur.

Nobilis quidam Aquitanus Anno MDC. Ro. marcuertens, vna cum Marocani regis Medico, ac per Geneuam iter faciens, Beza inuisit. Erat is tunica crasso filio contexta, & ad iuras vsque demissa indultus, cingulo coriaceo, cui grandis praefixa erat fibula, cinctus, barbam gestabat oblongam, canam, & male pexam, promissam caesariem, cincinnis in humeros vsque propendentibus, petasum latum ac pinguem. Manu tenebat schedulas quasdam multa littera inductas, quibus paullo ante Phaleuceos aliquot versus inscripserat, Amatorios an alios, incertum sibi Nobilis ille aiebat. Post acceptam ac redditam salutem, Beza illos ipsos versiculos ostendens, sic, inquit, ego tempus fallo. Tum Nobilis apud se, Hem! Itane sanctus hic vir, iam pedem alterum in Charontis habens cymba senectutem suam transigit! Sic in meditationibus Theologus occupatur! Constat certe, iam aetate decrepitem hanc patriarcham nugis istis abstinere non potuisse. Fama etiam est, de reditu ad Ecclesiam non semel eum cogitasse. Certe soror ipsius ad Episcoporum conuentum, Henrico IV. rege, Rothomagnum venit, ut nescio quid secreti de fratre aperiret. At difficile est, ipso Luthero teste, ut sectae alicuius princeps ac caput opinionem muret. Nolo hic recensere, quomodo in Colloquio Possiaccensi tamquam nouus Apostolus; quomodo item in praelio ad Druydas tamquam alter Zuinglius, se gesserit: in quo tamen praelio calcaribus magis quam gladio usus est. Et scilicet campi illi sunt, in quibus, ut ad Angliae reginam scribit, prima Euangelij semina iacta sunt.

VII. Beza Maroto succenturiatus, ita in eo labore versatus est, ut Psalmi ab ipso versi ab omnibus magno plausu, etiam a Catholicis excepti sint: ut qui faciles essent & modulis insuper ad instrumentalem, quam vocant, Musicam, accommodatis. Quocirca statim ab ipso Beza praestantissimi aliquot Musici, & inter alios Goudemeli quidam nomine, prece ac precio conducti, harmonias non inconcinnas eis addiderunt, summa cum modulorum tum suauitate tum varietate: a quo tamen velut aurium lenocinio Catholica Ecclesia semper abhorruit. Edocta ex canticis canticorum, ubi cum dixisset quidam, *Sonet vox tua in auribus meis, vox enim tua dulcis, & facies tua decora. Statim à Casto spiritu audiuit dies. Fuge dilecte mi, Fuge: assimilare Caprea hinnuloque ceruorum, in montibus armarum.*

VIII. Nouum hoc Psalterium tanto studio etiam